

Publicerad 2024-04-21 14:52 av Taleptox

ur Obegripliga analogier

Fördomars analogier

En ung man har svårt att skilja

På sina fantasier och verkligheten

Han tror att det är sant att människor

Är som han inbillar sig

”Man får bara sina fördomar bekräftade,

Hur skulle ni annars kunna var så trötta,

När ni själva dragit runt här i livet!”

Säger han när han möter andra

Redan innan de har hunnit säga ett ord

Låser han fast dem vid sin förutfattade

Uppfattning han hämtat från fiktionens värld

Han har läst så mycket böcker

Att ögonen har blivit hans själs speglar

Han blir inte av med sina speglar

Han tycker sig ha sett sig själv i andra

Men han ser inte andra som de

Verkligen är ur deras synvinkel

Han har sina fördomar han lutar sig emot

Sedan går åren och han blir äldre

Och han skaffar sig livserfarenheter

Han är med om i sitt liv

Han börjar skriva mer och mer

Och bildar sin egen personlighet

Han utvecklas till en förfinad vuxen man

Mogen ända ut i fingerspetsarna

Men sina fördomar om andra

Lägger han inte åt sidan

Det är som om inget hänt

När han bedömer andra människor

Redan innan de har hunnit säga ett ord

När andra protesterar mot hans inställning

Säger han "Bara för något man har sagt"

Taleptox Skrev

Den 20240421

<+>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Taleptox med Poeter.se id #224224 innehar upphovsrätten